

In memoriam Prof. Dr. Kontor Elemér (1927- 2015)

Szomorú szívvel vettünk búcsút Dr. Kontor Elemér gyermeksebész professzortól, aki felügyelőbizottságunk tagjaként, több mint két évtizeden keresztül segítette alapítványi célkitűzéseink megvalósítását. Hálás köszönet önzetlen támogatásáért. Nyugodjék békében!

Tanítványa Prof. Dr. Verebély Tibor az alábbi gondolatokkal búcsúztatta:

„A tanítványok és a munkatársak nevében hálával, tisztelettel és természetesen mély gyászban állok itt. Mintegy 10 évig voltam munkatársad, és ha lehet mondani harcostársad.

Nem volt könnyű az indulásod. Képzett sebészként jöttél Szombathelyről, ideális körülmények közül Budapestre, a Gyermekklinikára. Itt merőben más szemlélet uralkodott, mint amit addig megszoktál. Egy jellemző példa erre: egy nagyvizen azt találtad mondani, hogy „Professzor úr én úgy gondolom, ezt a beteget meg kell operálni (Hirschprung betegsége volt)” A professzor így válaszolt: „Kontor vegye tudomásul, a sebész nem gondolkozik, hanem azt csinálja, amit mondanak neki, fogja a kést és vág.” Nos, az idők sokat változtak, ebből a helyzetből hoztál létre egy olyan gyermeksebészeti műhelyt, iskolát, mely országosan és nemzetközileg is elismertté vált.

Büki Bélával olyan újszülöttsebészeti centrumot hoztatok létre, mely a szűkös anyagiak mellett is a legkorszerűbb technikákat alkalmazta. Utánozhatatlan eredményességgel operáltad a hasadékos betegeket, mely kis betegeknek biztosítottad a komplex utókezelést és végezted az esetleges késői korrekciós műtéteket. Nagy szereped volt abban, hogy a II.sz. Gyermekklinika a gyermekkori malignus betegségek központjává válhatott, hiszen a szolid tumorok sebészetében utolérhetetlen gyakorlatod volt.

A sebészet interpretáló tevékenység, mondhatnám művészet, azaz egy egy kidolgozott műtéti eljárást kell alkalmazni különböző betegségek esetében. De ahogy a színész is hozzáteszi a művészetét a leírt szöveg előadásában, a sebész is művészként igyekszik a műtéteit végezni. Már aki képes rá. Te a sebészet igazi művésze voltál és sokan, de sokan csodáltuk e művészetet és igyekeztünk morzsákat magunkévá tenni. Nem véletlen, hogy a veled hosszabb rövidebb ideig dolgozó kollégák közül szinte mind vezető gyermeksebészek lettek: Szabó László - Ajkán, Vincze János – Miskolcon, Gunyhó Imre – Győrben, Mohos György – Tapolcán, Ungor Károly – Németországban és még hosszan sorolhatnám a neveket. Ezt nevezzük iskolateremtésnek. És, hogy ezt az iskolateremtést határainkon túl is felismerték, számos nagy múltú gyermeksebészeti társaságnak voltál tagja. A Brit Gyermeksebész Társaságnak első magyarként lettél vezetőségi tagja és bíztak meg kongresszusuk budapesti megrendezésével.

Azt mondják elmentél, de én tudom, hogy nem. Az ember és a lélek addig él, ameddig emléke fennmarad. Sokan őrizzük emlékedet és átadjuk az utánunk jövőknek.

Isten áldjon. Fenn találkozunk.”

A Peter Cerny Alapítvány nevében Dr. Somogyvári Zsolt szakmai vezető az alábbi szavakkal köszönte meg önzetlen munkáját:

„Kedves Elemér!

Pályakezdőként a 80-as évek elején, a II.sz. Gyermekklinikán, a sebészeti osztályra beosztott orvosként tanulhattam meg Tőled, hogy az osztályos munka és a műtői jelenlét, az operációban való tevőleges és virtuális részvétel, feltétele annak, hogy valakiből a későbbiekben jó intenzíves legyen. A sebészi látásmód elsajátítása mellett a manuális kis-sebészeti készség megszerzését támogató tanácsaid pedig egész pályámon elkísértek.

Életpályád, és az előbb elhangzott méltatás kapcsán nyugodtan összegezzük, hogy gyermeksebészeti iskolateremtő tevékenységed mellett, széleskörű és komoly szemléletformáló szerepet játszottál mind a neonatológusi, mind a gyermekgyógyászati szakma képviselői körében.

A Peter Cerny Alapítvány Felügyelő Bizottsági tagjaként, több mint két évtizeden keresztül segítetted célkitűzéseink megvalósítását. Tanácsaiddal, bölcsességeddel, szereteteddel, erkölcsi tartásoddal tevőlegesen is hozzájárultál ahhoz, hogy biztonságos háttérrel végezhessük munkánkat. Hálás köszönet érte valamennyi cernys munkatárs nevében.

Az elmondottak mellett, emléked, a szívemben és a gondolataimban mégis leginkább a mély istenh9itedben gyökerező, az átkelést váró derűs nyugalmad példájával marad meg számomra.

Kedves Elemér! Nyugodj békében és az örök világosság fényeskedjék Néked.

Ámen”